

Instructio pro examine illorum testium qui inducuntur pro contrahendis matrimoniis, tam in curia Eminentissimi D. Cardinalis Urbis vicarii, quam in aliis curiis cæterorum ordinariorum. Vide *verb.* Instructio, num. 1 ad 18, per totum.

INSTRUMENTA.

Vide *verb.* Scripturæ

INSULA.

Insula quid. Vide *verb.* Mundus, num. 87.

INTENTIO (IV, 725).

Intentio generatim sumpta quid sit. Vide *verb.* Intentio, num. 1.

Intentio dividitur in actualem, virtualem, habitualem et interpretativam, et singulæ explicantur, n. 2 ad 7.

Intentio alia est implicita, alia explicita, alia directa, et alia indirecta, alia absoluta, et alia conditionata. Et singulæ describuntur, num. 8 ad 13.

Ad valide conficienda, seu ministranda sacramenta qualis intentio sufficiat, n. 14 ad 20.

Ad valorem sacramenti qualis intentio sufficiat in ministro, n. 21 ad 30 et n. 57 et seqq. et late in *Append.* num. 1 et seqq. ubi discrimen detegitur, quod nostrorum theologorum opinionem inter, et damnatam Lutheri aliorumque hæreticorum hæresim intercedit; et verus sensus Catharini, aliorumque Catholicorum, istiusque a communi scholasticorum opinione discrepantia.

Ad valide recipienda sacramenta, quæ intentio requiratur, num. 31 ad 39.

Assignatur ratio, cur potius requiratur intentio saltem virtualis in ministro, quam in suscipiente, num. 40.

Ad valide missam applicandam, et ad parvas hostias consecrandas qualis intentio sufficiat, n. 41, 42 et 43.

Ad recitandas horas canonicas quæ intentio sufficiat, et an requiratur intentio satisfaciendi, sicut et in auditione sacri diebus festis, num. 44 ad 54.

Quid sit in hac re advertendum innuitur, et afferitur notabile dictum, num. 55 et 56.

Alia ad rem in *Appendice.*

INTERDICTA (IV, 745).

Quoad interdicta in genere, et interdictum quorum honorum. Ad possessiones pertinent interdicta; unde deriventur et denominentur. Vide *verb.* Interdicta, art. 1, num. 1.

Quid hodie per interdicta intelligatur; et in quo ab actionibus proprie dictis differant, num. 2 et 3.

Tripliciter dividuntur interdicta, et explanatur divisio, num. 4 et 5.

In quo interdictum quorum honorum ab hæreditatis petitione differat, num. 6.

In omnibus interdictis non modo rei principalis, sed et fructuum ratio habetur, num. 7.

An in iudicio petitionis hæreditatis, præstandi sint fructus a die motæ litis sive iurium productionis, num. 8, 9.

An hoc interdictum competat etiam hæredi qui iure civili hæres existit, num. 10, 11.

Datur adversus duo genera possessorum qui exponuntur, num. 12 ad 15.

Quoad Salvianum interdictum et alia interdicta possessoria. Vide *verb.* Interdicta, art. 2, num. 1, et per totum.

INTERDICTUM (IV, 760).

INTERDICTUM, QUOAD EJUS ESSE ET DIVISIONEM.

Interdictum quid sit. Vide *verb.* Interdictum, art. 1, n. 1.

Interdictum dividitur in locale, personale et iustum, et singula explicantur, num. 2 ad 5.

Sed vid. num. 37 et 38.

Interdictum tam personale, quam locale subdividitur in particulare et generale, et singulorum quidditas indicatur, num. 6 ad 10.

Non omne interdictum infligitur per modum censure, sed etiam infligitur per modum pœnæ, num. 26 ad 29.

Differentiæ adducuntur inter interdictum illatum per modum censure, et illud illatum per modum pœnæ, num. 30 ad 34.

De origine interdicti per modum censure, num. 35 et 48 ad 51.

Interdicto populo unius provinciæ, vel civitatis, quæ personæ comprehendantur, vel non, num. 11, 12 et 13, et num. 44 ad 47.

Subgenerali interdicto cleri an comprehendantur religiosi et episcopi, num. 14 ad 17.

Interdicta civitate, vel diœcesi, comprehenduntur etiam ecclesiæ regularium, et cathedralis, et suburbia ipsius civitatis, num. 18 ad 21.

An posito interdicto locali censeatur positum personale, num. 39 et 40.

An posito interdicto generali personali, censeatur etiam positum totale, num. 41.

De locis comprehensis interdicto locali, num. 47.

Interdicta alia sunt a jure, alia ab homine. Et a quibus ferri possint, num. 22 ad 25.

INTERDICTA LOCALIA GENERALIA.

Vide *verb.* Interdictum, art. 2.

INTERDICTA LOCALIA PARTICULARIA.

Vide art. 3.

INTERDICTA PERSONALIA GENERALIA.

Vide art. 4.

INTERDICTA PERSONALIA PARTICULARIA.

Vide art. 5.

INTERDICTUM, QUOAD EJUS EFFECTUS.

Effectus interdicti tres assignantur. Vide *verb.* Interdictum, art. 6, num. 1.

Circa primum interdicti effectum, qui est privatio aliquorum sacramentorum, quid sit notandum satisclare indicatur, num. 2 ad 9.

Circa secundum effectum, nempe privationem divinorum officiorum, quæ officia interdicta censeantur, vel non, et quid possint in casu regulares privilegiati, et ad rem adducitur constitutio Clementis VIII, num. 10 ad 18.

Ad num. 10 Auct. vide notata num. 41 et 42.

Circa tertium effectum, qui est privatio sepulture ecclesiasticæ, quid attendi debeat, num. 19 ad 28.

Ad num. 17 Auct. vide agitata, num. 44 et 45.

INTERDICTUM, QUOAD EA QUÆ CONCERNUNT PŒNAM, ET CULPAM INTERDICTUM VIOLANTIUM.

Laici quocunque modo violantes interdictum quomodo peccent, et in quas censure incurrant. Vide *verb.* Interdictum, art. 7, num. 1, 2 et 3.

Clerici et regulares utriusque sexus violantes interdictum ultra culpam mortalem, quibus pœnis subiciantur, et quid si scienter interdictos sepeliant in loco sacro, num. 4 ad 9.

Regulares tam exempti, quam non exempti, violantes interdictum generale locale, vel cessationem a divinis, ultra statutas pœnas, in quas alias censure incurrant, num. 10, 11 et 12.

Assignantur varii casus, in quibus episcopi possunt interdicto subicere ecclesias exemptorum, et regularium; et etiam contra ipsos superiores regulares, ac abbates, aut alios usum pontificalium habentes procedere per interdictum, n. 13 ad 20.

Antiquus interdicti rigor describitur, et deinde

facta remissio. Vide *verb.* Interdictum, art. 7, num. 21 et seqq. et art. 6, num. 29 et seqq.

INTERDICTUM A QUIBUS, ET QUIBUS MODIS TOLLATUR, ET RELAXETUR.

Interdictum latum ad certum tempus, vel sub aliqua conditione quando cesset, et an episcopus possit dispensare ante elapsum tempus, si sit datum a jure. Vide *verb.* Interdictum, num. 1 et 2.

Interdictum generale locale, vel personale an tolli possit ab episcopo, num. 3 et 4.

Parochi, alique confessarii an, et quale interdictum tollere possint, num. 5 et 6.

Interdictum ordinarie tolli potest ab eo qui ipsum tollit, vel sibi reservavit, num. 7 et 8.

Interdictum generale locale non potest relaxari ad cautelam; secus vero alia interdicta, num. 9 et 10.

Vide cætera, num. 15 et seqq.

INTERLOCUTORIA SENTENTIA.

Vide *verb.* Sententia, num. 3, et *verb.* Appellatio, art. 4.

INTERPRES.

Interpres, per quem quis constitetur, tenetur ad sigillum. Vide *verb.* Sigillum sacramentale, num. 7.

Interprete uti quando pœnitens teneatur. Vide *verb.* Pœnitentiæ sacramentum, art. 2, num. 82.

INTERPRETATIO LEGIS.

Interpretatio legis quid, et quotuplex sit. Vide *verb.* Lex, art. 5, num. 18; et in quo differat ab epicheia, num. 42, et *verb.* Interpretatio legis, per totum.

INTERSTITIA (IV, 787).

Interstitia quid sit, cur instituta, et quomodo servanda in minoribus ordinibus. Vide *verb.* Interstitia, n. 1 ad 4, et num. 20.

Pro suscipiendis ordinibus sacris quale interstitium servandum, num. 5 ad 9.

Facultas dispensandi in interstitiis quibus competat, et præcipue respectu regularium, num. 10 ad 16.

Sed respectu regularium. Vide n. 21 et 22.

Ad dispensandum in interstitiis qualis causa requiratur, num. 17 et 18.

Ordinans et ordinatus non servatis interstitiis quomodo peccent, num. 19.

INTORTITIUM.

Intortitorium, seu Cereorum ardentium usus an, et quomodo prosit defunctis. Vide *verb.* Suffragia, num. 20.

INTRUSUS IN BENEFICIUM.

Vide *verb.* Beneficia, art. 7, num. 19, et art. 10, num. 116.

INVIDIA (IV, 793).

Invidia quid sit, quale peccatum, ejusque gravitas ex quo deducenda. Vide *verb.* Invidia, n. 1 ad 3.

Invidia quinque habet filias, quæ assignantur, num. 6.

Invidia est pœna continui invidi, num. 7.

Assignantur et explicantur tres alia tristitiæ affectiones invidiæ consimiles, num. 8 ad 11.

Sed quoad æmulationem secundum invidiæ effectum, vid. in nota ad num. 10.

Invidus proprie et rigorose quis sit, et unde dictus, num. 12.

IRA (IV, 795).

Ira quid sit? An, et quotupliciter possit esse appetitus inordinatus vindictæ, et sic sumpta quale sit peccatum. Vide *verb.* Ira, num. 1 ad 9.

Irae filia sex enumerantur, et explicantur, num. 9 ad 15. Corrigitur auctor num. 14 in nota.

IRREGULARITAS (IV, 800).

IRREGULARITAS, QUOAD EA QUÆ CONCERNUNT EJUS ESSE ET DIVISIONEM.

Irregularitas quid, et quotuplex sit assignatur, et explicatur. Vide *verb.* Irregularitas, art. 1, num. 1 ad 4.

Irregularitas alia est ex delicto, et alia ex defectu: et quomodo contrahatur, num. 5, 6 et 7.

Ad irregularitatem incurrendam quid requiratur, num. 8, 9 et 10.

Irregularitas ex delicto est multiplex, et enumerantur casus in quibus incurritur, num. 11.

Irregularitas ex defectu sunt multæ, et assignantur, num. 12.

Adduntur varii speciales casus de irregularitate a sacris Congregationibus resoluti, num. 13 ad 72.

An possit iudex pœna irregularitatis punire reum delicti, cui a jure non est adnexa irregularitas, num. 75 et 74.

Propter dubium in casu homicidii incurræ irregularitatis quilibet tenetur se pro irregulari gerere, num. 75 et 76.

In casu homicidii non aliter incurritur irregularitas quam si ipsum homicidium certum sit, dubiumque solummodo sit de persona committente, num. 77, 78.

Dividitur irregularitas in totalem et partialem, num. 79.

Item in eam quæ oritur ex delicto, et eam quæ ex defectu, num. 80 ad 84.

Corrigitur Auctor in hoc art. num. 85 et seqq. Vide *verb.* Bellum.

IRREGULARITAS, QUOAD EJUS EFFECTUS.

Irregularitatis effectus sunt specialiter tres, assignantur et explicantur. Vide *verb.* Irregularitas, art. 2, per tot. Vide etiam num. 8 ad 11.

IRREGULARITAS, QUOAD EJUS DISSOLUTIONEM ET DISPENSATIONEM.

Irregularitas dissolvitur quatuor modis, et assignantur singuli. Vide *verb.* Irregularitas, art. 3, num. 1 ad 4.

Papa in quibus irregularitatibus possit dispensare, num. 5.

Archiepiscopi, episcopi et capitulum, sede vacante, in quibus irregularitatibus possint dispensare, vel non, num. 6 ad 13.

Praelati inferiores episcopis, ac etiam cardinalibus, an, et in quibus irregularitatibus possint dispensare, num. 14, 15 et 16.

Praelati regulares an possint cum suis subditis dispensare, num. 17 ad 20, et *verb.* Absolutio, art. 1, num. 20 et *verb.* Praelatus regularis, num. 24.

Reprehenditur auctor num. 17, 25 et 26.

Datur formula, quæ potest inservire pro dispensando in irregularitate, num. 21 et seqq.

IRRITATIO VOTI.

Vide *verb.* Votum, art. 5, num. 10.

ISTHMUS.

Isthmus quid. Vide *verb.* Mundus, num. 87.

ITER.

Iter an, et quando excuset a jejunio. Vide *verb.* Jejunium, art. 2, num. 27.

Iter species servitutis quid sit. Vide *verb.* Servitus, n. 14.

J

JANITRICES.

Janitrices quæ sint. Vide *verb.* Añinitas, art. 2, num. 16.

JEJUNIUM (IV, 868).

JEJUNIUM, QUOAD EA QUÆ CONCERNUNT EJUS ESSE, OBLIGATIONEM, MODUM ET TEMPUS.

Jejunium unde dictum, et quotuplex sit assignatur, et explicatur. Vide *verb.* Jejunium, *art.* 1, *num.* 1 ad 6.

Ad jejunium ecclesiasticum tria requiruntur, et assignantur, *num.* 7.

Diebus jejunii a quibus cibis abstinendum sit, *num.* 8 ad 11.

Regulares in jejniis quo tempore uti possint lacticiis, *num.* 12, et *verb.* Regulares, *art.* 1, *num.* 111.

Ad jejunium quot refectiones requirantur, et qua hora fieri debeant, *num.* 13, 14 et 15.

Consuetudo sumendi refectionem in meridie diebus jejunii quando cœperit, *num.* 16.

Jejunium ecclesiasticum quoad substantiam in quo consistat, *num.* 17.

Præceptum jejunii quomodo, et quando obliget, et an liceat jejunare diebus Dominicis, *num.* 18 ad 22.

Quid si vigilia Sancti Joannis, vel Sancti Antonii de Padua cadat in festo Corporis Christi, *num.* 23 et 24.

Quid si vigilia cum jejunio cadat in festo solemnissimi alicujus patroni principalis, *num.* 25.

Quid si vigilia Sancti Matthiæ occurrat ultima die bacchanalium, *num.* 26.

Fratres Minores, et alii habentes jejunii votum an teneantur jejunare feria sexta occurrente in die Natalis Domini, *num.* 27, 28 et 29.

Moniales Sanctæ Claræ an teneantur sub mortali ad jejunia regulæ, *num.* 30.

Dispensatus circa usum carnis an, et quando genseatur dispensatus etiam a jejunio, et ad rem asseruntur varia edicta, et præcipue novissima dispositio sanctæ memoriæ Benedicti XIV; quæ exponitur, *num.* 31 ad 35.

Frangens jejunium comedendo sæpius cibos licitos an, et quomodo peccet, *num.* 36 et 37. Vide *notam ad num.* 37.

Per sumptiones factas per modum potus, vel medicinæ an frangi possit jejunium, *num.* 38 ad 41.

Ad *num.* 38 auctor. vide *in nota.*

Collatio vespertina an sit licita, et quid sentiant DD. circa qualitatem et quantitatem ciborum, et circa tempus hujus collationis sumendæ, *num.* 42 ad 47.

Tempus ordinarium prandii anticipare an et quibus liceat, *num.* 48, 49 et 50.

An, et quando liceat prandium interrumpere vel protrahere, *num.* 51 ad 56.

Quid de illo, qui mane culpabiliter sumit jentaculum æquivalens refectioni, vel prandio, vel iter non agit, *num.* 57, 58 et 59.

Quid de illo qui post prandium sumit aliquid cibi, *num.* 60.

Quid de illo, qui frangit jejunium multiplici præcepto imperatum, *num.* 61, 62 et 63.

Violatio jejunii per comestionem carnis distinguitur specie a violatione per comestionem lacticiis, *num.* 64.

Statuens deliberate per totam Quadragesimam non jejunare, vel non jejunans quot peccata committat, *num.* 65.

Non jejunans statuta die, an possit alia die jejunare, et an, et quando jejunium anticipate solvi debeat, *num.* 66.

Cooperantes ad frangendum jejunium, et non impediendes quando possunt, et debent jejunii fractionem, quomodo peccent, *num.* 67.

Non jejunans jejunio naturali quando possit celebrare, vel communicare, vel quando frangatur, vel

non jejunium naturale. Vide *verb.* Missa, *art.* 1, *n.* 7 ad 46.

Jejunium ex voto, vel præcepto majoris est meriti quam ex electione, vel consilio, *n.* 68 et *seqq.* Alia ad rem. Vide *verb.* Vigilia.

JEJUNIUM, QUOAD EA, QUÆ CONCERNUNT PERSONAS OBLIGATAS, ET CAUSAS EXCUSANTES, VEL NON.

Jejunium quos obliget, vel non. Vide *verb.* Jejunium, *art.* 2, *num.* 1, 2 et 3.

Jejunii præceptum quando obligare incipiat, et quid de regularibus ad jejunium astrictis ex vi suæ regulæ, *num.* 4 ad 7.

Causæ excusantes a jejunio quatuor principaliter sunt, id est, ætas, impotentia, labor et pietas, *num.* 8.

Ratione ætatis quinam excusentur a jejunio, *n.* 9 ad 17.

Ad *num.* 14 auctoris vide *in nota.*

Ratione pietatis quinam excusentur, vel non, *num.* 18 ad 24.

Ratione laboris quinam excusentur, vel non, *num.* 25 ad 35, ubi etiam de iis qui mutant locum in fraudem jejunii.

Ad *num.* 25 auctoris, vide *in nota.*

Ratione pietatis quinam excusentur, vel non, *num.* 34 et 35.

Reprehenditur auctor *num.* 31, *in nota.*

De variis Ecclesiæ jejniis juxta veterem ac recentem Ecclesiæ disciplinam, et de dogmate circa illud, *num.* 36.

Quadragesimale jejunium ab apostolica traditione descendit. Initium autem talis jejunii non eodem semper tempore coeptum est, *num.* 37 et 38.

De jejunio Quatuor Temporum, et de quartæ et sextæ feriæ jejunio, *num.* 39 et 40.

Obtinuit olim in Ecclesia etiam jejunium Sabbati in memoriam sepulture Christi, *num.* 41.

De jejunio Adventus, *num.* 42.

De stationibus et jejunio cum ipsis conjuncto, *num.* 43.

De vigilia, *num.* 44.

De jejunio, quod olim Kal. Januarii observabant Christiani, *num.* 45.

De jejunio Rogationum, *num.* 46.

De recenti tum Occidentalis, tum Orientalis Ecclesiæ circa jejunium disciplina, *num.* 47.

Demonstratur quod jejunium apud Christianos sit præceptum, *num.* 48 et 49.

Jejunium quoad peregrinos et advenas. Vide *verb.* Lex, *art.* 3, *num.* 18.

Regulares, et præsertim Franciscani quibus cibis uti possint, ac debeant in suis jejniis. Vide *verb.* Regulares, *art.* 1, *num.* 111.

JESU SOCIETAS (IV, 951).

Laudatur. Vide *verb.* Jesu Societas, *num.* 1.

Societati Jesu unus locus inter consultores congregationis sacræ Rituum assignatur, *num.* 2.

In Societate Jesu vocatio beneficiorum non inducitur per emissionem votorum simplicium, *n.* 10.

Ex Societate Jesu theologus consultor Pœnitentiariæ apostolicæ assumi consuevit, *num.* 12.

Alia. Vide *ibid.*, *num.* 3 ad 9, et *num.* 11.

Constitutio Clementis XIV, qua exstinguitur, *n.* 14, 15.

Constitutio Pii VII, qua reintegratur, *num.* 16.

JOB PROPHETA

Vide *verb.* Job, *per totum.*

JOCULATORES.

Joculatores sunt infames, et irregulares. Vide *verb.* Infamis, *num.* 11, et *verb.* Irregularitas, *art.* 1, *num.* 12, *vers.* Octava.

JUBILÆUM (IV, 961).

JUBILÆUM, QUOAD EA QUÆ CONCERNUNT EJUS ETYMOLOGIAM, NATURAM ET DIVISIONEM.

Jubilæi etymologia indicatur; et unde sic dictum. Vide *verb.* Jubilæum, *art.* 1, *num.* 1 et 2.

Annus Jubilæi quid sit et cur dicatur annus sanctus, *num.* 3 et 4.

Jubilæum triplex assignatur; et taliter sumptum quid sit, *num.* 5 et 6.

Jubilæum Romanum quando incœperit, a quo primo institutum, intra quod temporis recurrat. Vide *verb.* Annus sanctus.

Durante anno sancto quales indulgentiæ suspendantur, vel non, *num.* 8 ad 16.

Reprehenditur auctor, *num.* 14 *in not.*

Anno sancto quales facultates absolvendi suspendantur, vel non, *num.* 17 ad 21.

Suspensio indulgentiarum, et facultatum in anno sancto quando incipiat, et desinat, *num.* 22.

Ad lucrandum jubilæum anni sancti quid requiratur, *num.* 23.

Jubilæum anni sancti quoties lucrari possit, *num.* 14.

Jubilæum a papa concedi solitum post expletum annum sanctum provinciis extra Italiam, quid contineat, et a quibus lucrari possit, *num.* 25, 26 et 27.

Bullæ jubilæi quomodo interpretandæ, *num.* 28.

Affertur tenor notificationis pro jubilæo anni sancti concessio a Clemente V, et pro alio concessio ab Innocentio XII, *num.* 29 et 30.

Subnectitur bulla suspensiva indulgentiarum tempore jubilæi Romani edita a Benedicto XIII, *num.* 31 et 32.

Declaratio ex vivæ vocis oraculo ejusdem Benedicti XIII, quoad indulgentias in anno sancto suspendas, *num.* 33.

Indicantur aliæ gratiæ ad hoc a prælaudato pontifice concessæ, *num.* 34 ad 37.

Affertur constitutio Benedicti XIV suspensiva indulgentiarum pro anno sancto, *num.* 38.

Indulgentia plenaria quatenus ipsa significat remissionem totius pœnæ debitæ pro peccatis, obtinetur etiam anno sancto a profitentibus in religione, *num.* 39 ad 42.

Quædam annotantur de suspensione indulgentiarum in anno sancto, *num.* 43 ad 45.

Subnectitur bulla Benedicti XIV concessionis indulgentiarum in anno sancto pro monialibus, anachoretis, etc., *num.* 46.

Affertur notificatio pro animabus purgatorii, *num.* 47.

Indicantur concessiones et privilegia pro Minoribus de Observantia, *num.* 48.

Subnectitur alia constitutio Benedicti XIV in materia jubilæi, *num.* 49.

Afferuntur ad hoc variæ resolutiones dubiorum, *num.* 50 ad 79.

Adducitur constitutio Clementis XIII pro indictione jubilæi anno 1 ejus pontificatus, *num.* 80.

JUBILÆUM, QUOAD EA QUÆ CONCERNUNT CONFESSOREM JUBILÆUM.

In jubilæis extraordinariis conceditur facultas eligendi confessarium. Vide *verb.* Jubilæum, *art.* 1, *num.* 1.

Regulares an possint tali facultate gaudere, *num.* 2, 3 et 4.

Confessarius eligendus a quo approbatus esse debeat, *num.* 5, 6 et 7.

Moniales tempore jubilæi qualem confessarium eligere possint, *num.* 8 ad 12.

Confessarius approbatus pro solis viris non potest eligi a mulieribus; neque eligi potest confessarius complex peccati, nec excommunicatus, suspensus, et irregularis extra casum necessitatis, *num.* 13, 14 et 15.

Confessariis vi jubilæi electis concedi solet quadruplex facultas, quæ assignatur, *num.* 16.

Confessarius jubilæi a quibus peccatis, et censuris quamvis reservatis absolvere possit, *num.* 17 ad 24.

Idem jubilæum ad duas hebdomadas concessum an possit his obtineri, *num.* 25 et 26.

Quid si aliquis tempore jubilæi inculpabiliter omitteret in confessione peccatum reservatum, vel invincibili defectu doloris aut propositi sit invalide absolutus, *num.* 27 et 28.

Per confessionem sacrilegam malitiose nullam an tolli possit reservatio, *num.* 29.

Quid si aliquis absolvatur animo adimplendi omnia, et postea non adimpleat, *num.* 30 et 31.

Confessarius ex juxta causa differens absolutionem pœnitenti an, et a quibus peccatis reservatis possit ipsum absolvere transacto jubilæo, *num.* 32 et 33.

Confessarius jubilæi ratione facultatis sibi concessæ qualia vota vel promissiones possit commutare vel non, *num.* 34 ad 49.

Vota a confessario jubilæi commutata non reviviscunt, etiamsi non ponantur deinde opera injuncta pro jubilæo lucrando, *num.* 50.

Votorum commutatio an obtineri possit post tempus jubilæi, *num.* 51 et 52.

Confessarius jubilæi, an, et in quæ alia possit opera præscripta commutare, *num.* 53 ad 57.

Ad legitimam operum commutationem quale impedimentum sufficiat, *num.* 58 et 59.

Quadruplex assignata facultas confessario jubilæi concessa an exerceri debeat intra vel extra sacramentum confessionis, *num.* 60 ad 69.

Quoad confessarium jubilæum offertur attendenda resolutio, *num.* 70.

An concessio jubilæi tribuat sacerdoti facultatem absolvendi complerem in peccato turpi; vel etiam quemcumque ab hæresi, *num.* 71, 72.

JUBILÆUM, QUOAD EA, QUÆ CONCERNUNT OPERA PRÆSCRIPTA, TEMPUS ET LOCUM PRO IPSO LUCRANDO.

Opera præscripta pro jubilæo lucrando septem assignantur, quæ ab ordinariis augeri nequeunt. Vide *verb.* Jubilæum, *art.* 3, *num.* 1 et 2.

Nemo tenetur absolute interesse processioni, et qui interfuit, non tenetur visitare ecclesias, *num.* 3, 4 et 5.

Visitatio ecclesiarum est necessario facienda, et quomodo, *num.* 6 ad 16.

Oratio requisita pro jubilæo lucrando quomodo, et in quo loco fieri debeat, *num.* 17 ad 20.

Confessio actualis pro lucrando jubilæo an sit necessaria; et an, et quando sufficiat contritio vel confessio sacrilega, *num.* 21 ad 25.

Communio actualis est necessaria pro lucrando jubilæo; et an sufficiat communio antea facta, vel communio sacrilega, *num.* 26, 27 et 28.

An dicta communio requiratur in pueris, et an possit pro ipsis commutari in aliud opus pium. Vide *art. antec.* *num.* 57.

Jejunium pro jubilæo lucrando quibus diebus præscribi solet. Quomodo observari debeat et in quæ alia opera possit commutari, *num.* 30 ad 38.

Ad eleemosynam dandam pro jubilæo lucrando qui teneantur, et assignatur praxis servanda pro religiosis in eleemosyna elargienda in casu, etc., *num.* 39 et 40.

Eleemosyna quanta esse debeat, et an vossit per alterum dari, *num.* 41 et 42.

Nomine pauperum, quibus danda est eleemosyna, quinam intelligantur, *num.* 43.

Opera præscripta an omnia debeant adimpleri intra unam et eandem hebdomadam necne, *n.* 44.

Confessionis et communionis anticipatio aliquorum dierum an sufficiat pro jubilæo lucrando, *n.* 45.

Lucraturus jubilæum sufficit si sit in statu gratiæ quando ponit ultimum opus. Vide *verb.* Jubilæum, art. 5, num. 46.

Jubilæum ad duas hebdomadas concessum an possit his obtineri, num. 47.

Opera præscripta quomodo adimplenda, n. 48. Jubilæum ad duas hebdomadas concessum quot dies comprehendat; et quid circa tempus promulgandi, inchoandi et perficiendi jubilæum possint episcopi, vel parochi determinare, vel non, n. 49 ad 55.

Opera præscripta pro jubilæo lucrando an impleri possint partim in uno, et partim in alio loco; et an replicando opera præscripta possit in diversis locis iterum jubilæum lucrari, num. 56 ad 62.

Quoad plura quæ circa jubilæum annotantur et declarantur, vide in *Appendice*, per totum, t. IV, col. 1055.

Alia ad rem. Vide *verb.* Indulgentia.

JUDÆUS.

Vide *verb.* Hebræus.

JUDAICA PROPOSITIO.

Judaica propositio quæ sit. Vide *verb.* Propositiones damnatæ, num. 27.

JUDAS ISCARIOTES.

Vid. *hoc verb.* per totum.

JUDEX (IV, 1057).

Judex unde dictus, quid sit, et quid requiratur ut sit legitimus. Vide *verb.* Judex, num. 1, 2 et 3.

Judex loci, in quo commissum est delictum, habet jus cognitionis, quamvis reus non sit subditus ipsius jurisdictioni, num. 4.

Judex alius est ordinarius, et alius delegatus, et uterque describitur, num. 5 et 6.

De giudice delegato. Vid. *verb.* Delegare, Delegatus.

Judex alius dicitur a quo, et alius ad quem, et quis sit uterque, num. 8 et 9 et *verb.* Appellatio.

Judex alius dicitur Domicilii, alius Delicti, alius Contractus, et alius Rei, num. 10 et 11 et *verb.* Forum, num. 11 ad 30.

Judex alius est ecclesiasticus, et alius laicus, et quis sit uterque, n. 12.

Judex laicus an possit cognoscere causas ecclesiasticas, vel clericorum, num. 13 ad 19.

Orta quæstione de competentia fori inter judicem laicum, et ecclesiasticum, debet cognoscere ecclesiasticus, num. 20.

Judex laicus an possit supplere negligentiam judicis ecclesiastici, et econtra, num. 21, 22 et 23.

Judex an et quando possit esse talis in propria causa, num. 24 ad 28.

Judex debita scientia carens, et male judicans, aut errores committens ad quid teneatur, n. 29, 30 et 31.

Quid si judex differat sine justa causa expeditionem causarum, num. 32.

Judex an possit munera accipere, eorumque jam receptorum dominium habere, num. 33 ad 41.

Judex sive ecclesiasticus, sive laicus, an, et quando possit aliquid accipere sportularum nomine; et quid nomine sportularum intelligatur, n. 42 ad 46.

An, et quando liceat judici, ob munus acceptum postponere causas, num. 47, 48 et 49.

Judex an possit esse talis in causa, in qua fuit advocatus, et econtra, num. 50 et 51.

Judex non potest judicare secundum sententiam probabilem, relicta probabiliori, num. 52 et num. 75.

Quid quando rationes utriusque partis sunt æque probabiles, num. 53, 54 et 55.

Judex regulariter loquendo judicare debet secundum allegata, et approbata, num. 56.

An autem judex debeat judicare secundum allegata, et approbata contra propriam certam scientiam; tres sunt opiniones, et afferuntur, num. 57 ad 63.

Judex licet habeat certam scientiam privatam contra reum, si juridice probatus sit innocens, non potest licite ipsum condemnare, num. 64.

Judex an possit a reis criminaliter inquisitis exigere juramentum, num. 65 et *verb.* Juramentum, art. 1, num. 56 et *verb.* Accusatus, num. 26.

An judex supplere valeat quæ omissa a partibus sunt, num. 67 ad 74.

Judex an sequi teneatur sententiam æquioram, num. 75.

Quid facere debeat judex, si causa ei videatur utrinque æque probabilis, num. 76.

De judiciis synodalibus, num. 66.

Utrum judex licite possit pœnam relaxare. Vid. *verb.* Judex, in *addit. Casiens.*, num. 1.

An judex possit aliquem condemnare, etiamsi non sit aliquis accusator, num. 2.

Quid judici faciendum, cum utrinque adsint sententiæ probabiles in quæstione juris, num. 3 ad 7.

An sententia judicis injusta obliget in foro conscientiæ, num. 8.

JUDICIUM (IV, 1075).

Judicium quid sit, et ad eum constituendum quid requiratur. Vide *verb.* Judicium, num. 1 ad 6 et num. 40 et 41.

Quatuor in omni judicio consideranda sunt, quæ explicantur, num. 42 *seqq.*

Unde initium sumat judicium, et de effectu litis contestationis, num. 43 ad 52.

De iis quæ concernunt judicem, actorem, reum, testes, advocatum, procuratorem, etc. Vide *verb.* Judex, Actor, Reus, Testis, Advocatus, Procurator, etc., et quoad Judicem explicata diserte vide num. 53 ad 68.

Quod vero ad litigantium personam. Vide num. 69 ad 74.

Judicium dividitur a causa efficiente in ecclesiasticum et sæculare, et quid sit utrumque, num. 8.

Dividitur a causa finali in civile, criminale et mistum; et quodlibet ex istis quid sit, num. 9.

Dividitur a causa materiali in petitorium et possessorium, et quid sit utrumque, num. 10.

Dividitur a causa formali in ordinarium et summarium, et utrumque explicatur, num. 11.

In judicio, seu processu summario, quæ solemnitates omitti possint, vel non, num. 12, 13 et 14.

Judicium summarium in quibus causis institui solet et quæ sint, assignantur, num. 15 ad 18.

Causæ tractandæ in judicio summario, an decidi possint in judicio ordinario, et solemniter; et quid, si judicium summarium reddatur ordinarium, num. 19 et 20.

Sententia prolata non servatis solemnitatibus tam in judicio summario, quam ordinario, an sit valida, num. 21 et 23.

Judicium an exerceri possit diebus festis, num. 23.

Feriarum tres species assignantur, et explicantur, num. 24, 27.

Prohibitio exercendi judicium diebus feriatis extenditur ad omnes judicii partes, quæ assignantur, num. 28 ad 31.

Judicium de consensu partium quibus feriis possit exerceri, vel non, num. 32, 33 et 34.

Omnibus feriis exerceri potest judicium ratione pietatis, vel necessitatis; et causæ quæ ratione tam pietatis quam necessitatis expediri possint assignantur, num. 35, 36 et 37.

In causis summaris, seu de plano tractandis potest exerceri judicium tempore feriarum rustica-

rum; secus extra casum necessitatis, vel pietatis. Vide *verb.* Judicium, num. 38 et 39.

Quædam consideranda proponuntur in judicio quoad qualitatem causarum, num. 68 et *seqq.*

JUDICIUM TEMERARIUM, SUSPICIO, ET DUBITATIO (IV, 1085).

Judicium, suspicio et dubitatio inter se differunt. Vide *verb.* Judicium temer. num. 1.

Dubitatio et suspitionis quidditas assignatur, num. 2 et 3.

Suspicio alia est levis, alia gravis, alia violenta, et quæ sint, num. 4.

Judicium aliud est prudens, aliud imprudens; et quale sit utrumque, num. 5 et 6.

Dubitatio et suspicio alia est prudens et alia imprudens, et utraque explicatur, num. 7.

Assignantur indicia sufficientia vel insufficientia ad judicandum, suspicandum, vel dubitandum de vitio, vel crimine alterius, num. 8.

Judicare, suspicari, vel dubitare de alterius vitio an sit peccatum, num. 9 et 10.

Judicium temerarium de alterius crimine an sit peccatum mortale. Et assignantur conditiones requisitæ ad hoc ut sit mortale, num. 11 et 12.

Temere suspicari, vel dubitare de alterius crimine, an, et quale sit peccatum, n. 13 ad 16.

JURAMENTUM (IV, 1090).

JURAMENTUM, QUOAD EA QUÆ CONCERNUNT EJUS ESSE, DIVISIONEM, ET MODUM LICITUM, SEU ILLICITUM JURANDI.

Juramentum quid sit. Vide *verb.* Juramentum, art. 1, num. 1.

Juramentum dividitur in assertorium et promissorium, et quid sit utrumque, num. 2, 3 et 4, et num. 58 *seqq.*

Juramentum tam assertorium quam promissorium dividitur in simplex et solemne, et quale sit utrumque, num. 5.

Juramentum rursus dividitur in contestativum, execratorium et comminatorium, et singula explicantur, num. 6.

Juramentum potest fieri quatuor modis, et assignantur, num. 7.

Ad juramentum, ut sit licitum, tres conditiones requiruntur, nempe veritas, judicium et justitia, et quid si tales conditiones deficiant, num. 8 ad 12.

Reprehenditur auct. num. 12, in *not.*

Juramentum pro restrictione non pure mentali an sit licitum, num. 13.

Restrictio mentalis est duplex, et assignantur, num. 14.

Variæ licitæ restrictiones in aliquibus casibus assignantur; et ad rem affertur notabile exemplum cum sua licita restrictione, num. 15 ad 20.

Reprehenditur auctor, et nonnullæ traduntur regulæ circa restrictiones, et argumenta afferuntur adversus laxas opiniones, num. 57.

Quomodo excusentur mercatores jurantes mercem sibi pluris constare, licet hoc verum non sit, n. 21.

Reus an, et quando teneatur, vel non, fateri veritatem judici ipsum interroganti sub juramento, num. 22 ad 25.

Amphibologiæ, seu æquivocationes, et restrictiones pure mentales sunt illicitæ, num. 26.

In laxas sententias animadvertitur in *nota.*

Jurare sine animo jurandi an licet; et quale sit peccatum, num. 27 ad 32.

Corrigitur auct. num. 30, in *not.*

Jurare cum animo jurandi, et promittendi, sed non implendi est peccatum mortale, num. 33.

Consuetudo retenta jurandi sine causa quale sit peccatum, num. 34 et 35.

Assignantur aliquæ formulæ tam veri quam non veri juramenti, num. 36 ad 47.

Ad licite jurandum requiritur certitudo veritatis tum ex parte rei juratæ, tum ex parte personæ jurantis. Et quando talis certitudo habeatur, num. 48, 49, 50.

Veritas juramenti est triplex, et assignatur, num. 51.

An, quando, et quidus liceat juramentum exigere. num. 52 ad 56.

JURAMENTUM QUOAD EA, QUÆ CONCERNUNT JURAMENTUM JUDICIALE

Juramentum judiciale prout respicit partes litigantes dividitur in juramentum calumniæ, malitiæ, et de veritate dicenda. Vide *verb.* Juramentum, art. 2, n. 1.

De variis juramentis in judicio receptis, in *nov. add.* ad art. 1, num. 4 ad 8.

Juramentum calumniæ quid sit, et cur tale dicatur, num. 2 et 3.

Calumniæ quid sit, tum in causis civilibus, tum in criminalibus, num. 4.

Juramentum calumniæ præstari debet super quinque capitibus, quæ assignantur, num. 5 et 6.

Juramentum malitiæ quid sit, et quæ ejus differentia a juramento calumniæ, num. 7, et 8.

Juramentum de veritate dicenda quid sit, et in quo differat a juramento calumniæ, ac conveniat, num. 9, 10 et 11.

Juramentum judiciale prout respicit decisionem causarum dividitur in juramentum decisorium litis, et in juramentum in litem. Et quid sit utrumque, num. 12 et 13.

Juramentum decisorium litis triplex est; assignantur, et explicantur, num. 14 ad 17.

Juramentum in litem est quoque triplex, et assignatur, ac explicatur, num. 18 ad 21.

Ad juramentum litis decisorium, ejusque declarationem quid requiratur, num. 22.

Ad juramentum litis decisorium tum judiciale, tum voluntarium, tum necessarium, quid requiratur, num. 23, 24 et 25.

Juramentum necessarium, seu suppletorium an sit deferendum potius reo quam actori, num. 26 ad 30.

De juramento suppletorio plura. Vide num. 43 ad 62.

Prædicta tria juramenta an, et quando possint libere recusari. Et justæ causæ recusandi assignantur, num. 31 ad 36.

Pueri an sint admittendi, aut cogendi ad jurandum in judicio, num. 37 et 38.

Assignantur qui repellendi, aut admittendi sint ad jurandum, num. 39 ad 44.

Quid sit juramentum purgatorium; cui, et quando deferatur, et in quibus differat a juramento de veritate dicenda. Vide *ibid.*, num. 63 et *seqq.*

JURAMENTUM PROMISSORIUM, QUOAD EA, QUÆ CONCERNUNT EJUS INTERPRETATIONEM, OBLIGATIONEM, IRRIGATIONEM, DISPENSATIONEM, ET RELAXATIONEM, SEU REMISSIONEM.

Juramentum in dubio est stricte interpretandum. Vide *verb.* Juramentum, art. 3, num. 1.

Juramentum bona fide, et sine dolo generaliter præstitum, quomodo interpretandum, num. 2 et 3.

Juramentum præstitum circa materiam juris quomodo interpretandum, num. 4.

In omni juramento promissorio quamvis absolute facta, quædam tacitæ subintelliguntur conditiones quæ assignantur, num. 5 ad 10.

Juramentum servandi statuta edita alicujus ecclesiæ, capituli, collegii, communitatis, civitatis, provinciæ, seu regni quomodo interpretandum, num. 11 ad 14.

Juramentum promissorium debite factum circa materiam honestam, vel inhonestam, an obliget, vel non, num. 15 et 16.